

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.III.20.481/2021/9.

A felperes:

felperes Zrt. (felperes székhelye)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Somfai Zsolt ügyvéd (ügyvéd címe)

Az alperesek:

I. rendű alperes: I. r. alperes neve (I. r. alperes címe)

II. rendű alperes: II. r. alperes neve (II. r. alperes címe.)

III. rendű alperes: III. r. alperes neve (III. r. alperes címe)

IV. rendű alperes: IV. r. alperes neve (IV. r. alperes címe)

V. rendű alperes: V. r. alperes neve (V. r. alperes címe.)

VI. rendű alperes: VI. r. alperes neve (V. r. alperes címe.)

VII. rendű alperes: VII. r. alperes neve (VII. r. alperes címe)

VIII. rendű alperes: VIII. r. alperes neve (VIII. r. alperes címe)

IX. rendű alperes: IX. r. alperes neve (IX. r. alperes címe)

X. rendű alperes: X. r. alperes neve (X. r. alperes címe)

XI. rendű alperes: XI. r. alperes neve (XI. r. alperes címe)

Az I., III., IV. és VIII. rendű alperesek **meghatalmazott jogi képviselője:**

Dr. Varga István ügyvéd (ügyvéd címe)

A II., V., VI., VII., IX., X. és XI. rendű alperesek meghatalmazott jogi képviselője:

Szegedi Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. D. Szegedi László ügyvéd, ügyvédi iroda címe)

A per tárgya:

Jogalap nélküli gazdagodás visszatérítése

Az elsőfokú bíróság neve és megfellebbezett határozatának a száma:

Kecskeméti Törvényszék 7.P.20.675/2021/16.

A fellebbező felek és a fellebbezések sorszáma:

Az I-XI. rendű alperesek, 7.P.20.675/2021/18., 21.

K Ö Z B E N S Ő Í T É L E T

Az ítéltábla a X., valamint XI. rendű alperes vonatkozásában az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét hatályon kívül helyezi és az eljárást megszünteti.

Egyidejűleg elrendeli az ügy iratainak áttételét X. rendű alperes esetében a Fővárosi Törvényszékhez, míg XI. rendű alperesre nézve a Zalaegerszegi Járásbírósághoz.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a X., valamint XI. rendű alperesnek személyenként 60 000-60 000 (Hatvanezer-Hatvanezer) forint másodfokú eljárási költséget.

Egyebekben az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy a felperest a Ptk. 6:579. § (1) bekezdése alapján illeti meg az I-IX. rendű alperesekkel szemben visszatérítési igény, mely 2018. augusztus 28. napján vált esedékessé.

A közbenső ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

A tényállás

[1] A jelen per alperesei és további pertársaik hasonló ténybeli és jogi alapból eredő igényként kártérítés megfizetése iránt indítottak pert az felperes Zrt. ellen. Az ügyben a Fővárosi Törvényszék 2013. szeptember 10-én 64.P.26.557/2008/115. szám alatt részítéletet, 2013. október 21-én /121. szám alatt további részítéletet, 2013. november 29-én /125. szám alatt ítéletet hozott, melyben három felperesi csoport javára marasztalta a felperest. A jelen perben érintettek javára az alábbiak szerint.

[2] Kötelezte az alperest (jelen per felperesét), hogy fizessen meg 15 nap alatt I. r. alperes neve VII. rendű felperesnek (jelen per I. rendű alperese) 38 000 000 forintot, továbbá 9 000 000 forintnak 2006. szeptember 15. napjától, 2 000 000 forintnak 2006. október 1. napjától, 7 000 000 forintnak 2006. november 1. napjától, 10 000 000 forintnak 2006. december 15. napjától, 10 000 000 forintnak, 2007. március 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes, jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

[3] II. r. alperes neve VIII. rendű felperesnek (jelen per II. rendű alperese) 28 000 000 forintot, továbbá 3 000 000 forintnak 2005. október 15. napjától, 2 000 000 forintnak 2005. december 28. napjától, 4 000 000 forintnak 2006. július 1. napjától, 4 000 000 forintnak 2006. október 31. napjától, 3 000 000 forintnak 2006. december 15. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, továbbá 10 000 000 forintnak 2004. július 1. napjától, 2 000 000 forintnak 2004. február 28. napjától 2004. december 31. napjáig terjedő időre évi 11%, 2005. január 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

[4] III. r. alperes neve IX. rendű felperesnek (jelen per III. rendű alperese) 286 500 000 forintot, valamint 12 000 000 forintnak 2003. október 1. napjától 2004. december 31. napjáig terjedő időre évi 11% 2004. január 1. napjától 2004. december 31. napjáig terjedő időre évi 11%, 2005. január 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát 28 500 000 forintnak 2005. március 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 12 000 000,- forintnak 2004. január 1. napjától 2004. december 31. napjáig terjedő időre évi 11%, 2005. január 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 16 500 000 forintnak 2005. március 1. napjától, 4 000 000 forintnak 2005. április 15. napjától, 45 000 000 forintnak 2005. szeptember 15. napjától, 12 500 000 forintnak 2005. december 1. napjától, 4 000 000 forintnak 2006. január 2. napjától, 10 000 000 forintnak 2006. január 14. napjától, 3 000 000 forintnak 2006. február 15. napjától, 50 000 000 forintnak 2006. március 30. napjától, 16 000 000 forintnak 2006. június 1. napjától, 25 000 000 forintnak 2006. július 1. napjától, 13 000 000 forintnak 2006. október 31. napjától, 35 000 000 forintnak 2007. február 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

[5] IV. r. alperes neve X. rendű felperesnek (jelen per IV. rendű alperese) 30 000 eurót, valamint ezen összegnek 2007. január 17. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

[6] V. r. alperes neve XII. rendű felperesnek (jelen per V. rendű alperese) 54 500 000 forintot, 10 000 000 forintnak 2003. október 30. napjától, 5 000 000 forintnak 2003. november 26. napjától 2004. december 31. napjáig terjedő időre évi 11%, 2005. január 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 12 000 000 forintnak 2005. április 21. napjától, 27 500 000 forintnak 2007. március 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes, jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, továbbá 79 000 eurót, továbbá 39 000 eurónak 2004. március 1. napjától 2004. december 31. napjáig terjedő időre évi 11%, 2005. január 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél

évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 40 000 eurónak 2006. június 15. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

[7] VI. r. alperes neve XIII. rendű felperesnek (jelen per VI. rendű alperese) 40 000 000 forintot, továbbá 10 000 000 forintnak 2003. október 30. napjától, 5 000 000 forintnak 2003. november 26. napjától, 10 000 000 forintnak 2004. október 1. napjától, 10 000 000 forintnak 2004. december 15. napjától 2004. december 31. napjáig terjedő időre évi 11%, 2005. január 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, továbbá 5 000 000 forintnak 2005. szeptember 15. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

[8] VII. r. alperes neve XV. rendű felperesnek (jelen per VII. rendű alperese) 550 000 eurót, továbbá 100 000 eurónak 2006. április 27. napjától, 200 000 eurónak 2006. április 28. napjától, 100 000 eurónak 2006. május 15. napjától, 150 000 eurónak 2006. október 15. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

[9] VIII. r. alperes neve XX. rendű felperesnek (jelen per VIII. rendű alperese) 42 500 000 forintot, valamint ezen összegnek 2004. április 13. napjától 2004. december 31. napjáig terjedő időre évi 11%, 2005. január 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, továbbá 12 500 000 forintnak 2004. április 13. napjától 2004. december 31. napjáig terjedő időre évi 11%, 2005. január 1. napjától 2005. június 8. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, valamint 127 000 forint perköltséget, mely összegből az áfa 27 000 forint.

[10] IX. r. alperes neve XXIII. rendű felperesnek (jelen per IX. rendű alperese) 16 000 000 forintot, továbbá 7 000 000 forintnak 2005. február 28. napjától, 5 000 000 forintnak 2005. június 29. napjától, 4 000 000 forintnak 2006. december 15. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát 2013. július 1. napjától a

kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

[11] X. r. alperes neve XXVII. rendű felperesnek (jelen per X. rendű alperese) 2 803 000 forintot és ezen összegnek 2005. december 21. napjától 2006. január 1. napjáig terjedő időre, valamint 2006. szeptember 30. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

[12] XI. r. alperes neve I. rendű felperesnek (jelen per XI. rendű alperese) részére 89 000 000 forintot, továbbá 27 000 000 forintnak 2004. december 30. napjától 2004. december 31. napjáig terjedő időre évi 11%, 2005. január 1. napjától 2006. november 22. napjáig a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát 17 000 000 forintnak 2006. november 23. napjától, 8 000 000 forintnak 2005. február 3. napjától, 7 000 000 forintnak 2005. február 14. napjától, 2 000 000 forintnak 2005. március 15. napjától, 5 000 000 forintnak 2005. március 22. napjától, 7 000 000 forintnak 2005. április 12. napjától, 10 000 000 forintnak 2005. május 5. napjától, 8 000 000 forintnak 2005. május 25. napjától, 5 000 000 forintnak 2005. június 22. napjától, 8 000 000 forintnak 2006. június napjától, 12 000 000 forintnak 2006. december 15. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, továbbá 129 000 eurót, valamint 70 000 eurónak 2006. augusztus 15. napjától, 44 000 eurónak 2006. augusztus 29. napjától és 15 000 eurónak 2006. december 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

[13] A fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla 2015. február 17-én 6.Pf.20.994/2014/17. számú ítéletében az elsőfokú bíróság 115. számú részítéletét akként változtatta meg – jelen per IV. rendű alperese tekintetében –, hogy alperesként kötelezte jelen per felperesét, hogy XV. rendű felperes (jelen per VII. rendű alperese) javára 550 000 euró és annak a részítélet szerinti részösszegei után számított késedelmi kamata helyett 145 842 500 forint és abból 26 481 000 forint után 2006. április 27. napjától, 52 722 000 forint után 2006. április 28. napjától, 26 834 000 forint után 2006. május 15. napjától, 39 805 500 forint után 2006. október 15. napjától a kifizetésig az elsőfokú részítéletben meghatározott mértékű késedelmi kamatot fizessen meg.

[14] Az elsőfokú bíróság /121. számú részítéletét – jelen per további alpereseit érintve – akként változtatta meg, hogy az alperes marasztalását III. r. alperes neve IX. rendű felperes (jelen per III. rendű alperese) javára 199 833 827 forintra, valamint 12 000 000 forintnak 2004. január 1. napjától, 16 000 000 forintnak 2005. március 1. napjától, 2 106 186 forintnak 2006. március 9. napjától, 28 350 024 forintnak 2006. május 23. napjától, 8 556 783 forintnak 2006. július 2. napjától, 2 826 365 forintnak 2006. július 18. napjától, 7 199 883

forintnak 2006. július 23. napjától, 2 235 212 forintnak 2006. július 23. napjától, 38 745 698 forintnak 2006. augusztus 31. napjától, 13 123 128 forintnak 2006. október 2. napjától, 21 068 597 forintnak 2006. október 16. napjától, 12 121 951 forintnak 2006. december 16. napjától és 35 000 000 forintnak 2007. február 1. napjától a kifizetésig, míg

[15] IV. r. alperes neve X. rendű felperes (jelen per IV. rendű alperese) javára 7 625 400 forintra és annak 2009. december 1. napjától a kifizetésig az elsőfokú ítéletben meghatározott mértékű késedelmi kamatára leszállította.

[16] V. r. alperes neve felperes XII. rendű felperes (jelen per V. rendű alperese) javára 79 000 euró és annak a részítéletben megjelölt részösszegei után számított késedelmi kamata helyett 20 803 190 forint és abból 10 031 190 forint után 2004. március 1. napjától, 10 772 000 forint után 2006. június 15. napjától a kifizetés napjáig az elsőfokú részítéletben meghatározott mértékű késedelmi kamat megfizetésére kötelezte az alperest.

[17] X. r. alperes neve XXVII. rendű felperes (jelen per X. rendű alperese) részére 2 801 000 forint és annak 2005. december 21. napjától a kifizetésig járó késedelmi kamata megfizetésére kötelezte az alperest.

[18] A felperes (előző perben alperes) a 2015. február 17-én kelt 6.Pf.20.994/2014/17. számú jogerős ítélet alapján 2015. március 5-én utalásokat teljesített a jelen per alperesei javára.

[19] A felülvizsgálat folytán eljáró Kúria 2015. június 24-én Pfv.III.20.733/2015/6. számú végzésével a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott részét, valamint a Fővárosi Törvényszék 64.P.26.557/2008/115., valamint a /121. számú részítéletét és a /125. sorszámú ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[20] A megismételt eljárásban a Fővárosi Törvényszék 2017. május 31-én 64.P.23.416/2015/59. sorszámú ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg I. r. alperes neve VII. rendű felperesnek (jelen per I. rendű alperese) 34 200 000 forintot, továbbá 8 100 000 forintnak 2006. szeptember 25. napjától, 1 800 000 forintnak 2006. október 1. napjától, 6 300 000,- forintnak 2006. november 1. napjától, 9 000 000 forintnak 2006. december 15. napjától, 9 000 000 forintnak 2007. március 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

[21] II. r. alperes neve VIII. rendű felperesnek (jelen per II. rendű alperese) 25 200 000 forintot, továbbá 2 700 000 forintnak 2005. október 15. napjától, 1 800 000 forintnak 2005. december 28. napjától, 3 600 000 forintnak 2006. július 1. napjától, 3 600 000,- forintnak 2006. október 31. napjától, 2 700 000 forintnak 2006. december 15. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát 2013.

július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, továbbá 9 000 000 forintnak 2004. július 1. napjától, 1 800 000 forintnak 2004. február 28. napjától 2004. december 31. napjáig terjedő időre évi 11%, 2005. január 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

[22] III. r. alperes neve IX. rendű felperesnek (jelen per III. rendű alperese) javára 181 049 980 forintra, valamint 12 000 000 forintnak 2004. január 1. napjától, 14 850 000 forintnak 2005. március 1. napjától, 1 895 567 forintnak 2006. március 9. napjától, 25 515 021 forintnak 2006. május 23. napjától, 7 701 104 forintnak 2006. július 2. napjától, 2 543 728 forintnak 2006. július 18. napjától, 6 479 895 forintnak 2006. július 23. napjától, 2 011 690,- forintnak 2006. július 23. napjától, 34 871 128 forintnak 2006. augusztus 31. napjától, 11 810 815 forintnak 2006. október 2. napjától, 18 961 737 forintnak 2006. október 16. napjától, 10 909 755 forintnak 2006. december 16. napjától és 31 500 000 forintnak 2017. február 1. napjától a kifizetésig járó késedelmi kamatát.

[23] IV. r. alperes neve X. rendű felperesnek (jelen per IV. rendű alperese) 6 862 860 forintot és annak 2009. december 1. napjától a kifizetésig járó kamatát, továbbá

[24] V. r. alperes neve XII. rendű felperes (jelen per V. rendű alperese) javára 50 550 000 forintot, 10 000 000 forintnak 2003. október 30. napjától, 5 000 000 forintnak 2003. november 26. napjától 2004. december 31. napjáig terjedő időre évi 11%, 2005. január 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát 10 800 000 forintnak 2005. április 21. napjától, 24 250 000 forintnak 2007. március 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, továbbá 19 725 990 forint és abból 10 031 190 forint után 2004. március 1. napjától, 9 694 800 forint után 2006. június 15. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát és 762 000 forint perköltséget.

[25] VI. r. alperes neve XIII. rendű felperes (jelen per VI. rendű alperese) javára 39 500 000 forintot, továbbá 10 000 000 forintnak 2003. október 30. napjától, 5 000 000 forintnak 2003. november 26. napjától, 10 000 000 forintnak 2004. október 1. napjától, 10 000 000 forintnak 2004. december 15. napjától 2004. december 31. napjáig terjedő időre évi 11% 2005. január 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű

kamatát, továbbá 4 500 000 forintnak 2005. szeptember 15. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát és 660 400 forint perköltséget.

[26] VII. r. alperes neve XV. rendű felperes (jelen per VII. rendű alperese) részére 131 258 250 forintot és abból 23 832 900 forint után 2006. április 27. napjától, 47 449 800 forint után 2006. április 28. napjától, 24 150 600 forint után 2006. május 15. napjától, 35 824 950 forint után 2006. október 15. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát és 635 000 forint perköltséget.

[27] VIII. r. alperes neve XX. rendű felperesnek (jelen per VIII. rendű alperese) 15 000 000 forintot, valamint ezen összegnek 2004. április 13. napjától 2004. december 31. napjáig terjedő időre évi 15%, 2005. január 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, továbbá 6 250 000 forintnak 2004. április 13. napjától 2004. december 31. napjáig terjedő időre évi 15%, 2005. január 1. napjától 2005. július 8. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

[28] IX. r. alperes neve XXIII. rendű felperesnek (jelen per IX. rendű alperese) 10 400 000 forintot, továbbá 4 900 000 forintot 2005. február 28. napjától, 3 500 000 forintnak 2005. június 29. napjától, 2 000 000 forintnak 2006. december 15. napjától a kifizetésig meghatározott késedelmi kamatát.

[29] X. r. alperes neve XXVII. rendű felperesnek (jelen per X. rendű alperese) 1 400 500 forintot és ezen összegnek 2005. december 21. napjától 2006. január 1. napjáig terjedő időre, valamint 2006. szeptember 30. napjától a kifizetésig meghatározott mértékű kamatát.

[30] XI. r. alperes neve I. rendű felperesnek (jelen per XI. rendű alperese) 73 800 000 forintot, továbbá 18 900 000 forintnak 2004. december 30. napjától 2004. december 31. napjáig terjedő időre évi 11%, 2005. január 1. napjától 2006. november 22. napjáig a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, 8 500 000 forintnak 2006. november 23. napjától, 5 600 000 forintnak 2005. február 3. napjától, 4 900 000 forintnak 2005. február 14. napjától, 1 400 000 forintnak 2005. március 15. napjától, 3 500 000 forintnak 2005. március 22. napjától, 4 900 000 forintnak 2005. április 12. napjától, 7 000 000 forintnak 2005. május 5. napjától, 5 600 000 forintnak 2005. május 25. napjától, 3 500 000 forintnak 2005. június 22. napjától, 4 000 000 forintnak 2006. június napjától, 6 000 000 forintnak 2006. december 15. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet

megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát, továbbá 17 621 410 forint és abból 9 644 600 forint után 2006. augusztus 15. napjától, 6 060 560 forint után 2006. augusztus 29. napjától, 1 916 250 forint után 2006. december 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél évet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

[31] Az ítélet ellen előterjesztett fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.191/2018/13-II. számú ítéletével 2018. augusztus 28-án a jelen eljárásban résztvevő alperesek vonatkozásában – a perköltség kivételével – helybenhagyta a Fővárosi Törvényszék 64.P.23.416/2015/59. sorszám alatt meghozott ítéletét.

[32] A felülvizsgálat folytán eljáró Kúria 2019. szeptember 11-én Pfv.V.21.932/2018/9. számú ítéletében a jogerős ítéletnek jelen perben III. rendű, IV. rendű és VIII. rendű felperesekre vonatkozó felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezéseit hatályában fenntartotta.

A kereset és az alperesek védekezése

[33] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alpereseket a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:579. § alapján jogalap nélküli gazdagodás címén a részükre többletként megfizetett összeg visszatérítésére akként, hogy I. r. alperes neve I. rendű alperes fizessen meg 5 557 862 forint tőkét és ennek 2018. augusztus 28. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát.

[34] II. r. alperes neve II. rendű alperes fizessen meg 4 301 219 forint tőkét és ennek 2018. augusztus 28. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező késedelmi kamatának megfizetésére.

[35] III. r. alperes neve III. rendű alperes fizessen meg 26 686 652 forintot és ennek 2018. augusztus 28. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező késedelmi kamatának megfizetésére.

[36] IV. r. alperes neve IV. rendű alperes fizessen meg 1 010 011 forintot és ezen összeg után 2018. augusztus 28. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatának megfizetésére.

[37] V. r. alperes neve V. rendű alperest kötelezze 7 939 419 forint és ezen összeg után 2018. augusztus 28. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári fél év

első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatának megfizetésére, valamint perköltség viselésére.

[38] VI. r. alperes neve VI. rendű alperest kötelezze 823 271 forint és ennek 2018. augusztus 28. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatának megfizetésére.

[39] VII. r. alperes neve VII. rendű alperest kötelezze 22 665 452 forint és ezen összeg után 2018. augusztus 28. napjától a kifizetés napjáig késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatának megfizetésére.

[40] VIII. r. alperes neve VIII. rendű alperest kötelezze 49 185 898 forint és ezen összeg után 2018. augusztus 28. napjától a kifizetés napjáig késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatának megfizetésére.

[41] IX. r. alperes neve IX. rendű alperest kötelezze 8 380 041 forint és ezen összeg után 2018. augusztus 28. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatának megfizetésére.

[42] X. r. alperes neve X. rendű alperest kötelezze 2 253 510 forint és ennek 2018. augusztus 28. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatának megfizetésére.

[43] XI. r. alperes neve XI. rendű alperest kötelezze 53 818 191 forint és ennek 2018. augusztus 28. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatának megfizetésére.

[44] A felperes indokolásként arra hivatkozott, hogy a jogalap nélküli gazdagodás megállapítására akkor van jogi lehetőség, ha a vagyoni előny kimutatható, az előny megszerzése jogalap nélkül történt és az előnyhöz a kötelezett más rovására jutott. A jogalap nélküli gazdagodás címén mindig a tényleges gazdagodást kell megtéríteni és nem a másik fél által elszenvedett kárt. Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alpereseket a 2015. március 5-én részükre kiutalt összeg és a hatályon kívül helyezés után lefolytatott új eljárás során jogerősen megállapított döntésből eredő fizetési kötelezettségük különbözetének a visszafizetésére.

[45] Az alperesek vagyoni előnye kimutatásra került, melyek megszerzésére nem volt jogalapjuk. Gazdagodásuk jogalap nélkül történt, és a vagyoni előnyükhöz a felperes rovására jutottak, ezért a gazdagodás mértékét megtéríteni tartoznak a felperes részére. A felperes arra hivatkozott, hogy a Legfelsőbb Bíróság Mfv.II.10.038/2002. számú döntése (BH 2003.8.341.) szerint a jogerős ítélet alapján kifizetett összeg, ha az ítéletet a Legfelsőbb Bíróság utóbb hatályon kívül helyezte, tartozássá vált és az a kifizetőnek az általános elévülési időn belül visszajár. Álláspontja szerint ezen eseti döntés is megalapozza a kereset jogalapját, míg a kereset összecszerúsége alperesként tételesen kimutatásra került.

[46] I., III., IV., VIII. rendű alperesek a felperes követelését mind jogalapjában, mind összecszerülésében vitatták és kérték, hogy a bíróság utasítsa el a keresetet. Álláspontjuk szerint a felperes követelése a Ptk. 6:22. § (1) bekezdése alapján elévült. Arra hivatkoztak, hogy a felperes igénye akkor vált esedékessé, amikor a Kúria a jogerős ítéleteket hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására kötelezte. Szerintük ezzel a felperes korábbi fizetésének megszűnt a jogalapja, így jogalap nélküli gazdagodás címén, már a jogerős ítéleteket hatályon kívül helyező végzés meghozatala napjától az alperesektől vissza tudta volna követelni a többlet fizetéseit. Mindezekre tekintettel a felperes követelése 2020. június 24-ével elévült. Álláspontjuk szerint az, hogy később a megismételt eljárásban hozott ítélet jogerőssé vált, nem befolyásolja azt a tényt, hogy a felperes már korábban is érvényesíthette volna a követelését az alperesekkel szemben.

[47] I. rendű alperes külön vitatta azt a felperesi tényállítást, hogy a jogerős ítélet alapján részére 34 200 000 forint tőkét és ennek járulékait összesen 52 225 237 forint összeget kellett volna megfizetnie. A Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.191/2018/13-II. sorszámú ítélete 27. oldalán rögzített megállapításra hivatkozással előadta, „az ítéltábla álláspontja szerint a VII. rendű felperes részéről kármegosztást megalapozó önhiba nem állt fenn. Az alperes marasztalásának felemelésére az ítéltábla ennek ellenére nem látott lehetőséget. A korábbi jogerős ítélet alapján az alperes 100%-os felelőssége alapján teljesített a felperesnek, ami az alperes további kártérítési kötelezettségét megszüntette.” I. rendű alperes arra hivatkozott, hogy a Fővárosi Ítéltábla így megváltoztatta a Fővárosi Törvényszék 64.P.23.416/2015/59. sorszámú ítéletét és az ő vonatkozásában a kármegosztást mellőzte. Előadta, hogy a Fővárosi Ítéltábla azért nem marasztalta külön a felperest, mivel már korábban teljesített az I. rendű alperes részére, így az indokolatlan lett volna. Minderre figyelemmel álláspontja szerint téves és iratellenes a felperes azon megállapítása, hogy 34 200 000 forint tőkét és ennek járulékait összesen 52 225 237 forint összeget kellett volna a javára megfizetnie. Ennek következtében felperesnek nincs jogalapja tőle a kifizetett és a Fővárosi Törvényszék által megállapított kármegosztásra tekintettel a csökkentett összeg különbözetét követelni.

[48] A II., V., VI., VII., IX., X., XI. rendű alperes ugyancsak azt kérte, hogy a bíróság a felperes keresetét utasítsa el. Alaki védekezésként előadták, hogy az ügyben felperes tévesen hivatkozott a Pp. 37. §-ában meghatározottakra, melynek c) pontja szerint több felperes együtt indíthat pert, illetve több alperes együtt perelhető. Az alperesek közül két személy azonban nem lakik a Kecskeméti Törvényszék illetékességi területén, ezért a felperes keresetlevelét vissza kellett volna utasítania a Pp. 176. § (2) bekezdés c) pont alkalmazásával, vagy a per során az eljárást meg kellett volna szüntetni a Pp. 240. § (1) bekezdés e) pontja alapján.

[49] Érdemi védekezésként a II., V., VI., VII., IX., X., XI. rendű alperesek arra hivatkoztak, hogy a Fővárosi Törvényszék 64.P.23.416/2015/59. sorszámú ítéletével váltak annak rendelkező része szerinti meghatározott mértékben pernyertessé. Hangsúlyozták, mivel a Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.191/2018/13-II. számú ítélete nem érintette az alperesek részére elsőfokon megítélt kártérítési összeg nagyságát, ezért a felperes kereseti kérelme teljes mértékben megalapozatlan, azt el kell utasítani.

[50] A felperes által érvényesített jogcím vonatkozásában a jogalap nélküli gazdagodás és a jogalap nélküli birtoklás elhatárolása körében előadták, ennek megítélésé során eltérő szabályokat alkalmaz a jogalkotó attól függően, hogy az adott személy jó vagy rosszhiszemű magatartást tanúsít (Ptk. 5:9. – 5:12. §). A perbeli esetben a jogalap nélküli birtoklás jogcíme is szóba jöhet azzal, hogy a pénzforgalmi számlára utalással a pénzen mindenki tulajdont is szerez, azonban a jogalkotó a jó és rosszhiszeműséghez eltérő felelősségi szabályokat telepít. Hivatkoztak jelen per felperesének a korábbi eljárásban tanúsított magatartásával kapcsolatban a rPtk. 4. § (1) bekezdése szerinti tisztességes eljárás követelményeire és az 5. § szerinti joggal való visszaélés tilalmára, melynek körében az akkori alperes valamennyi fellebbviteli fórumot kimerített az eljárása során. Hangsúlyozták, hogy a jogerős ítélet után három évvel visszatérítést követelni kamatkövetelés érvényesítésével nem jóhiszemű hozzáállásra vall.

[51] Előadták továbbá azt is, hogy a felperes követelésének számítása vitatott, figyelemmel arra a tényre is, hogy 2015. évben történt teljesítés után még további három év telt el abban a bizonytalanságban, hogy jelen peres eljárás alperesei a megkapott teljesítéssel feltétel nélkül rendelkezhetnek-e vagy sem. Alperesek által becsatolt kamatkalkuláció szerint amennyiben a jelen per felperese 2018-ban teljesített volna az alperesek javára, úgy kártérítésének összegszerűsége meghaladná jelen ügyben követelt visszatérítés összegét.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[52] Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletével megállapította, hogy a felperest megillető visszatérítési igény 2018. augusztus 28. napján vált esedékessé. A bíróság a közbenső ítélet jogi indoklásában az alperesi ellenkérelemre figyelemmel elsődlegesen a Ptk. elévüléssel kapcsolatos szabályait ismertette, majd az eljárási kifogás tárgyában foglalt állást akként, hogy a jelen esetben alperesi oldalon fennálló Pp. 37. § c) pontja szerinti célszerűségi pertársaság folytán a nem Bács-Kiskun megyében lakó két alperes esetében célszerűtlen lett volna a keresetlevél visszautasítása, és a külön perindítás, ezért a keresetlevél visszautasítását nem alapozta meg az ő vonatkozásukban megjelölt eltérő illetékességi ok.

[53] Ezt követően a bíróság az elévülési kifogás tárgyában érdemben foglalt állást. E körben részletesen ismertette az előzményi per történetét, és ebből azt a következtetést vont le, hogy a Kúria által elrendelt új eljárás lefolytatása nem a befejezése volt a felek közötti jogvitának, hanem olyan kötelezettséget jelent a felek számára, amelyből további jogok és kötelezettségek keletkeznek. A felek közötti jogviszony a hatályon kívül helyezés folytán nem eredeti állapotába került vissza, a felperes ezért az általa korábban kiutalt összegek visszatérítését a per ezen szakaszában nem is kérhette. Ennek megfelelően 2015. június 24-én a Ptk. 6:22. § (2) bekezdés szerinti esedékesség még ezen összegek tekintetében nem következett be. Erre a törvényszék álláspontja szerint akkor került sor, amikor az új eljárás során a másodfokú bíróság jogerős döntést hozott. Ennek időpontja 2018. augusztus 28. napja, amikor a felperes követelése esedékessé vált, az elévülésre történő hivatkozás vonatkozásában ez az időpont bír jogi jelentőséggel. A visszatérítési igény megnyíltához képest az 5 éves elévülési időn belül került sor a jelen per megindítására. A korábbi hatályon kívül helyezett ítéletben rögzített marasztalási összeg, valamint a megismételt eljárásban meghozott jogerős ítélet szerinti alacsonyabb marasztalási összeg különbözete jogalap nélkül került kifizetésre az alperesek részére, akik ezen összegek vonatkozásában a felperes rovására

jutottak vagyoni előnyhöz, így visszafizetési kötelezettség terheli őket. Az összegek a másodfokú bíróság jogerős döntése folytán váltak a felek számára ismertté, a visszafizetési kötelezettség ehhez igazodóan ekkortól esedékes. A bíróság kitért továbbá arra is, hogy a peres felek között az elszámolás összecszerűségében még vitatott, ezért a Pp. 341. § (4) bekezdése alkalmazásával közbenső ítélettel határozott a jogalap fennálltáról.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[54] A közbenső ítélet ellen az alperesek terjesztettek elő fellebbezést, valamennyien kérték annak megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását.

[55] Az I., III., IV. és VIII. rendű alperesek fellebbezésük indokaként fenntartották az elévülési kifogásukat. Hangsúlyozták, a perbeli esetben felmerülő elsődleges jogkérdés az elévülés szempontjából az, hogy a felperes Ptk. 6:579. § (1) bekezdésére alapított követelése mikor vált esedékessé. Az alperesek ezzel kapcsolatban fenntartották álláspontjukat, hogy erre a Kúria hatályon kívül helyező végzésének meghozatala időpontjában, 2015. június 24. napján került sor. A korábbi ítélet jogerejének feloldásával megszűnt az arra tekintettel kifizetett összegek jogalapja. A jogalap nélkülivé válás egyben az esedékességet jelenti. Ezen az új eljárás elrendelésének ténye sem változtatott. A felperes a korábbi jogerős ítélet alapján, tehát ezen a jogcímen nyújtott teljesítéseket az alperesek részére, ezt a jogalapot azonban a hatályon kívül helyezés feloldotta. Jogcím csak addig volt, amíg a korábbi jogerős ítélet hatálya fennállt, a hatályon kívül helyezés tényével a kifizetett összegek a jogalap nélküli gazdagodás jogi helyzetébe kerültek.

[56] A felperes kifizetésének ezen időponttól kezdődően nincs jogalapja, erre tekintettel azonban az 5 éves elévülési időt figyelembe véve a követelés 2020. június 24. napján valamennyi alperes viszonylatában elévült. Az, hogy később a megismételt eljárásban hozott ítélet jogerőssé vált, nem befolyásolja a tény, hogy a felperes már korábban is érvényesíthette volna a követelését alperesekkel szemben. A jogerős ítéletek egyedül a visszafizetések összecszerűségére volt kihatással, az igény jogalapja azonban már megvolt a hatályon kívül helyezés folytán.

[57] Alperesek álláspontjuk megerősítéseként hivatkoztak a BH2003. 341 számú eseti döntésre, melyet ismertettek. A továbbiakban külön kitértek arra is, hogy az új Ptk. hatálya alá tartozó jogviszonyban fizetési felszólítás már nem elévülést megszakító tény, emellett a felperes maga is elismerte, hogy nem tett intézkedést 2015. június 24. és 2020. június 24. között a visszafizetés iránt. Ezen 5 éves időszak elteltére tekintettel a felperes követelése elévült, így keresetének elutasítása indokolt. Kifejtették továbbá, hogy sem a Fővárosi Ítéltábla megismételt eljárásban hozott ítéletét, sem pedig a Kúria korábbi hatályon kívül helyező végzését nem lehet elévülést megszakító körülménynek tekinteni. A megismételt eljárásban a felperes részéről sem szóban, sem írásban nem történt visszafizetési felszólítás. Fogalmilag kizárt az elévülés nyugvása is, hiszen akadályozó, méltányolható körülmény nem merült fel a felperesnél. Alperesi álláspont szerint nem lett volna perjogi akadálya annak, hogy a felperes polgári peres eljárást indítson vagy a megismételt eljárás során viszontkeresettel érvényesítse az elévülési időn belül a követelését. Az alperesek a Ptk. 6:22. § (1), (2) bekezdés, valamint 6:579. § (1) bekezdés téves értelmezésére hivatkozással

anyagi jogi felülbírálati jogkörben kérték a közbenső ítélet megváltoztatását és az általuk állított helyes jogértelmezés alapján a kereset elutasítását.

[58] A II., V., VI., VII., IX., X. és XI. rendű alperesek az elsőfokon előadottakat fenntartva fellebbezésükben azt hangsúlyozták, hogy az elévülés a követelés esedékessé válásával veszi kezdetét, mely jelen esetben 2016. március 25. napja. Az ettől számított 5 év elteltével a felperes követelését bírósági eljárásban már nem érvényesítheti. A Ptk. 6:25. § (1) bekezdés alpontjainak ismertetése nyomán a c) pontra hívták fel a figyelmet és megjegyezték, nem tudnak arról, hogy maga a felperes 2015. évtől kezdődően más bírósági eljárást kezdeményezett volna jelen ügyön kívül, mely időpont viszont az elévülési határidőn túli. Utaltak még a PSZÁF korábban megküldött levélre, melyből álláspontjuk szerint kitűnik, hogy valós biztosítási szerződéseken alapuló befizetéseket kezelt a felperes, így jogalap hiányra utóbb nem hivatkozhat.

[59] Hangsúlyozták, a periratokból kitűnik, hogy jelen per felperese 2015. március 5. napján teljesített kifizetéseket az alperesek felé, így bármilyen esedékesség e naptól számítandó. Téves az elsőfokú bíróság megállapítása, hogy a jelen per felperese érvényes jogcím nélkül teljesített volna kifizetéseket, mivel a jogerős ítéltáblai ítélet nem érintette a jogalapot, az továbbra is a régi Ptk. 350. §-a volt, tekintettel a Ptk. 348. § (1) bekezdésére is. Ismételten hangsúlyozták, a hatályon kívül helyezett ítéletek egyike sem vonta kétségbe az eredeti kereseti kérelem jogalapját, így a közbenső ítélet e tekintetben is téves.

[60] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság közbenső ítéletének helybenhagyására irányult. Felperes felhívta a figyelmet, hogy az I., III., IV. és VIII. rendű alperesek hivatkoztak elévülésre az elsőfokú eljárás során, majd a fellebbezésben is, ugyanakkor a további alperesek elévülési kifogást korábban nem terjesztettek elő. Ezen alperesek a Pp. 373. § (2) bekezdésére tekintettel fellebbezésükben már nem hivatkozhatnak elévülésre, emellett a többi alperes fellebbezését is megalapozatlannak tartotta a felperes. Egyetértett az elsőfokú bíróság jogi álláspontjával és az elévüléssel kapcsolatos jogi levezetéssel. A jogalap körében hangsúlyozta, a közbenső ítélet szerint ő a követelésének a jogalapját teljes körűen igazolta, ez a Ptk. 6:579. § (1) bekezdésén alapul. Alperesek a perben nem tudták bizonyítani, hogy a részükre többletként átutalt összegekre jogosultak lennének, azaz, hogy jogalapjuk lenne az összegek megtartására, így annak visszafizetésre kötelesek.

[61] Alperesek fellebbezési kérelmeiket és az ott előadott indokokat fenntartva tettek észrevételeket a fellebbezési ellenkérelemre. Hangsúlyozták, hogy valamennyien már az elsőfokú eljárásban előadták az elévüléssel kapcsolatos álláspontjukat.

Az ítéltábla döntésének indokai

[62] Az alperesek fellebbezése alaptalan.

[63] A Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (Pp.) 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak

minősülnek a fellebbezés Pp. 371. § (1) és (2) bekezdésében megjelölt tartalmi körülményei körében előadottak. E jogszabályi rendelkezésből következik, hogy korlátot nemcsak az képez, a fellebbező fél milyen tartalmú másodfokú döntést kér, hanem az is, hogy ezt milyen indokkal teszi, melyik eljárási vagy anyagi jogszabály megsértésére hivatkozik.

[64] Az alperesek fellebbezésükben az elsőfokú bíróság közbenső ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását kérték.

[65] A X-XI. rendű alperesek emellett fenntartották a keresetlevéllel szemben 6. sorszámú alaki védekezésükben ellenkérelmükben kifejtett eljárásjogi kifogásukat. Eszerint vitatták, hogy célszerűségi pertársaságban állnának a többi alperessel és magukra nézve kétségbe vonták a Kecskeméti Törvényszék illetékességét.

[66] A Pp. 37. §-a értelmében több felperes együtt indíthat pert, illetve több alperes együtt perelhető [célszerűségi pertársaság], ha

a) a perben hozott ítélet anyagi jogerőhatása a pertársakra a perben történő részvétel nélkül is kiterjedne,

b) a perbeli követelések ugyanabból a jogviszonyból erednek, vagy

c) a perbeli követelések hasonló ténybeli és jogi alapból erednek, és ugyanannak a bíróságnak az illetékessége a 29. § rendelkezéseinek alkalmazása nélkül is valamennyi alperessel szemben megállapítható.

[67] A Pp. 29. § (1) bekezdése szerint a mellékkötelezett a főkötelezettel együtt az előtt a bíróság előtt is perelhető, amely a főkötelezett elleni perre bármilyen címen illetékes.

(2) Ha valaki a más személyek között folyamatban lévő per tárgyát egészen vagy részben a maga részére követeli, ennek a folyamatban lévő pernek a bírósága arra a további perre is illetékes, amelyet e követelés érvényesítése végett az említett személyek ellen ő indít.

(3) Az (1) vagy a (2) bekezdés hatálya alá nem tartozó esetben a per - a felek által kikötött illetékesség esetét kivéve - az alperesek bármelyikére illetékes bíróság előtt valamennyi alperes ellen megindítható, ha az együttes perlés feltételei a pertársaságra vonatkozó szabályok szerint fennállnak.

[68] A Pp. 30. § (2) bekezdése értelmében a bíróság az illetékességének hiányát hivatalból veszi figyelembe.

[69] Az elsőfokú bíróság az ítéletének [21] bekezdésében vizsgálta az illetékességét. Álláspontja szerint a felperes által perbevont tizenegy alperes vonatkozásában vagy akár egy részük tekintetében is célszerűtlen lett volna a külön-külön perindítás, és a keresetlevél

visszautasítását sem alapozza meg a két érintett alperes esetében megjelölt eltérő illetékességi ok.

[70] Valójában a Pp. idézett rendelkezéseit megvizsgálva megállapítható, hogy a budapesti lakóhelyű X., és a zalaegerszegi lakóhelyű XI. rendű alperesek célszerűségi pertársasága a többi alperessel csak a Pp. 29. § (3) bekezdése alapján lenne megállapítható, ennek alkalmazását viszont éppen a Pp. 37. § c) pontja zárja ki.

[71] A Pp. 37. §-a a célszerűségi pertársaság valamennyi esetét nevesíti, megszövegezésében tudatosan követi az 1952-es Pp. 51. § a) pontjának második fordulatát, illetve b) és c) pontját. Az alperesek főszabály szerint kötelesek az elé a fórum elé járulni, amelyet a felperes kiválasztott, hiszen az ügyek közötti kapcsolat erőssége legitimálja ezt. Kivétel azonban, ha a perbeli követelések csupán hasonló ténybeli és jogi alapból erednek. Ez esetben megkövetelendő, hogy fennálljon ugyanannak a bíróságnak az illetékessége valamennyi alperessel szemben a kisegítő, pertársasági illetékességi szabály nélkül is, az ilyen laza kapcsolat ugyanis nem egyenlíti ki a potenciális alperesi érdeksérelmet. Így tehát a Pp. 37. § c) pontja szerinti esetben az alperesek csak akkor perelhetők együtt, ha őket külön-külön perelve is eljárhatna ugyanaz a bíróság, azaz, ha az együttpereléssel nem szenvednek sérelmet (Miniszteri indokolás a Pp. 36-37. §-aihoz).

[72] Az előbbieket folytán az ítéletábra a Pp. 379. §-át alkalmazva a X-XI. rendű alperesek vonatkozásában fennálló eljárás megszüntetési okra figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét ezen alperesekre nézve hatályon kívül helyezte, és a Pp. 240. § (1) bekezdés e) pont, valamint Pp. 242. § szabályai szerint az eljárást megszüntette, egyidejűleg a Pp. 240. § (3) bekezdése alapján elrendelte az ügy X-XI. rendű alpereseire vonatkozó iratainak áttételét az eljárásra az általános szabályok szerint illetékességgel és hatáskörrel rendelkező bírósághoz, mely X. rendű alperes esetében a Fővárosi Törvényszék [Pp. 20. § (1) bekezdés, 25. § (1) bekezdés], míg a XI. rendű alperesre nézve a Zalaegerszegi Járásbíróság [Pp. 20. § (3) bekezdés a) pont, 25. § (1) bekezdés].

[73] A további alperesek fellebbezésükben – megismételve az elsőfokú eljárásban előadottakat – érdemben arra hivatkoztak, hogy a felperes követelésének elévülése a jelen ügyben felülvizsgálat folytán eljárás Kúria Pfv.III.20.733/2015/6. számú végzése meghozatalának napján, 2015. június 24-én, illetve a felperes önkéntes teljesítésével már 2015 március 5-én megkezdődött, ezért a keresetlevél 2021. május 11. napján történt benyújtásakor az általános 5 éves elévülési idő már eltelt. Állításuk szerint a felülvizsgálat alapjául szolgáló jogerős ítéletábrai ítélet nem érintette a követelés jogalapját, egyedül az összecszerűsége volt hatással, így a felülvizsgálati eljárásban született hatályon kívül helyező végzésre figyelemmel a felperes visszakövetelésének esedékessége megnyílt, és már semmi sem akadályozta őt az igényérvényesítésben. A fellebbezések részletesen elemezték, hogy az elévülés nyugvásának és megszakadásának anyagi jogi feltételei sem álltak fenn a jelen perben.

[74] A Ptk. 6:21. § szerint jogosultság gyakorlására és követelés érvényesítésére jogszabályban előírt határidő eltelté jogvesztéssel akkor jár, ha ezt jogszabály kifejezetten így rendeli. Ha a határidő nem jogvesztő, arra az elévülés szabályait kell alkalmazni.

[75] A Ptk. 6:22. § (1) bekezdése értelmében, ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a követelések 5 év alatt évülnek el. A (2) bekezdés alapján az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé válik.

[76] A Ptk. 6:579. § (1) bekezdése szerint, aki másnak rovására jogalap nélkül jut vagyoni előnyhöz, köteles *ezt* az előnyt visszatéríteni.

[77] A Ptk. az elévülés kapcsán a 6:21. §-ában egyértelművé teszi, hogy az időmúlásnak az igények érvényesíthetősége szempontjából kétféle anyagi joghatása lehet, jogvesztés vagy elévülés. Az elévülés alapvető joghatása a Ptk. 6:23. § (1) bekezdése szerint az, hogy az elévült követelést bírósági eljárásban nem lehet érvényesíteni.

[78] Az elévülés a követelés esedékessé válásával kezdődik. Az esedékessé válás kezdő időpontját az anyagi jogszabályok különböző időpontokhoz kötik. Ha például a teljesítés idejét határnap megjelölésével határozták meg, a követelés ezen a napon válik esedékessé. A jogalap nélküli gazdagodás visszatérítésére vonatkozó igény elévülése a gazdagodás bekövetkeztének időpontjában kezdődik meg. Az elévülés kezdő időpontjának meghatározásához azonban nem elegendő az igény esedékessé válásának időpontját ismerni, hanem magát a gazdagodás mértékét is szükséges meghatározni. A kötelezett oldalról ez a visszatérítési kötelezettséggel érintett vagyontöbblettel való gazdagodás bekövetkeztét jelenti. Pontosan meghatározhatónak kell lenni a vagyoni gyarapodásnak ahhoz, hogy az a Ptk. 6:579. § (1) bekezdése alapján visszakövetelhető legyen. Az ilyen jogalapú igény csak akkor lép érvényesítési szakba, ha a követelés összecszerúsége is meghatározhatóvá vált. Amennyiben az még nem ismert, valójában még nincs olyan vagyoni előnyszerzés, amelynek visszafizetése esedékessé válhat, így az elévülés még ilyenkor meg sem kezdődhet.

[79] A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság a 2015. június 24-én kelt Pfv.III.20.733/2015/6. számú végzésében a Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.994/2014/17. számú jogerős ítéletének felülvizsgálattal támadott részét, valamint a Fővárosi Törvényszék 64.P.26.557/2008/115., 124. számú részítéletét és 125. sorszámú ítéletét helyezte hatályon kívül és ebben a körben az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. E jogi aktus valóban megszüntette a korábban felperes által teljesített kifizetések teljes összegére vonatkozó jogalapot, de ezzel még ezen (teljes) összegek Ptk. 6:579. § (1) bekezdés szerinti jogalapon még nem váltak esedékesen visszakövetelhetővé, mivel ekkor még nem volt ismert, hogy azokból mely rész illeti meg jogszerűen az egyes alpereseket, és melyek azok a részösszegek, amelyekkel jogalap nélkül gazdagodtak.

[80] Az alperesek a perben, illetve fellebbezésükben hivatkoztak a Legfelsőbb Bíróság BH2003. 341 szám alatt közzétett eseti döntésére, amely megállapította, hogy a jogerős ítélet alapján kifizetett összeg, ha az ítéletet a Legfelsőbb Bíróság utóbb hatályon kívül helyezte, tartozássá válik és az a kifizetőnek az általános elévülési időn belül visszajár.

[81] Az eseti döntés, illetőleg a jelen perben 2015-ben született kúriai határozat között azonban lényeges, meghatározó eltérés van. A BH alapjául szolgáló per előzményi perében ugyanis a Legfelsőbb Bíróság ítéletével a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és a munkaügyi bíróság ítéletét megváltoztatva *a keresetet elutasította*. Ilyen esetben ezáltal azonnal ismertté válik a korábban teljesített teljes összegre kiterjedő vagyoni gyarapodás,

melyet vissza kell téríteni. Jelen ügyben ettől eltérően a Kúria a jogerős első- és másodfokú részítéleteket, illetőleg ítéleteket hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot *meghatározott személyi körben új eljárásra, és új határozat hozatalára utasította.*

[82] Az előbbiekből az következik, hogy a Kúria 2015. június 24-i hatályon kívül helyező végzését követően az eljárás a felek között tovább folytatódott, de ekkor még értelemszerűen nem lehetett meghatározni azt, hogy milyen összeg mértékéig teljesített immár jogalap nélküli kifizetést jelen ügy felperese az alperesek részére, azok pontosan milyen mértékű vagyoni előnyhöz jutottak. Az előzményi perben több károsult felperes nem fellebbezett az elsőfokú ítélettel szemben, illetve többen nem is terjesztettek elő felülvizsgálat iránti kérelmet, így joggal feltételezhatték a felek, hogy a megismételt eljárásban a jelen ügy felperesének további fizetési kötelezettségét állapítja meg a bíróság. Emellett a Kúria – további bizonyítást előíró, de a jogalapot nem érintő – végzéséből is kitűnik, hogy valamilyen mértékű fizetési kötelezettségre a megismételt eljárás során hozandó újabb ítélet alapján jelen per felperesének még bizonyosan számítania kellett. Ennek mértéke, összecszerúsége azonban a megismételt eljárás elején még konkrétan nem volt meghatározható.

[83] Mindezekén túl: a jelen ügy felperese az ismét meginduló alapügy új eljárásában, mivel nagy bizonyossággal számíthatott marasztalásra, ezért bármilyen összeget csak a kamatokkal növelt újabb visszafizetés terhe mellett követelhetett volna vissza a hatályon kívül helyezést követően.

[84] A kifejtettekre figyelemmel az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg közbenső ítéletében, hogy a felperes követelésének elévülése nem 2015. június 24-én, a Kúria hatályon kívül helyező végzése meghozatalának napján, hanem a másodszor megismételt eljárásban a Fővárosi Törvényszék ítélete ellen előterjesztett fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla 2018. augusztus 28-án kelt 6.Pf.20.191/2018/13-II. számú jogerős helybenhagyó ítélete közlésének időpontjától kezdődött, mivel csak ekkor vált meghatározhatóvá az az alperesi vagyoni előny, melyre nézve a felperes visszakövetelési joga megnyílt.

[85] A fentiekből következik, mivel a felperes követelésének elévülése 2015-ben még nem kezdődött el, így az alperesek e körben a követelés elévülésének nyugvásával, illetőleg megszakadásával kapcsolatos okfejtései irrelevánsak.

[86] Az előbbiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság fellebbezésekkel támadott közbenső ítéletét – a X. és XI. rendű alpereseket érintő hatályon kívül helyező, megszüntető és áttételt elrendelő rendelkezéseken túl – egyebekben az ítéltábla a Pp. 383. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta azzal a pontosítással, hogy a felperes visszatérítési igényének jogalapját is megállapította a Ptk. 6:579. § (1) bekezdésre utalással.

[87] A Pp. 341. § (4) bekezdés szerinti közbenső ítélet meghozatala esetén a bíróság a keresettel érvényesített anyagi jog fennállását a jogalap meghatározásával állapítja meg. Az elsőfokú bíróság e tekintetben az ítélete indokolásában helyes jogi álláspontot foglalt el, azonban ennek rendelkező részben történő feltüntetése is szükséges, mivel az alperesek a keresetben megjelölt jogalap fennálltát a rPtk. 350. §-ára hivatkozva vitatták.

[88] Kétségtelen, hogy a gazdagodási igény szubszidiárius jellegű, a jogalap nélküli gazdagodás szabályainak alkalmazására csak akkor kerülhet sor, ha a jogvita a felek jogviszonyára irányadó speciális szabályok alapján nem bírálható el. Ezzel kapcsolatban kialakult ítélkezési gyakorlat azonban a téves számítás folytán utalt többletteljesítést vagy – ahogy arra a perbeli esetben sor került – jogcímmel nem rendelkező túlfizetésnek tekinti a visszatérítés hatálya alá eső többletkifizetéseket. A Kúria éppen a jelen esettel is összefüggésben álló Pfv.21.516/2017/3. számú ítéletében mondta ki, hogy a felperesi teljesítés időpontjában az ottani alperes a téves számítás folytán, egy olyan többletteljesítéshez jutott, melyre nézve nem rendelkezett olyan jogcímmel, mely alapján a túlfizetett összeget birtokában tarthatná, így azzal jogalap nélkül gazdagodott a felperes terhére. Ugyanezt az elvi álláspontot követi a Fővárosi Ítéltábla Pfv.21.354/2018/8. szám alatti ítélete, valamint a BDT2000. 117 szám alatt közzétett eseti döntés (Nagykommentár Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. V. törvény, szerkesztette: Vékás Lajos-Gárdos Péter, Ptk. 6:573. § (1) bekezdéshez fűzött kommentár, 1/b. pont). A felperes tehát a perbeli tényállás alapján helyes jogalapon [Ptk. 6:579. § (1) bekezdés] támasztott követelést az alperesekkel szemben, melyet a közbenső ítéletben is szükséges volt feltüntetni.

[89] A X-XI. rendű alperesek másodfokú perköltségét (48 000-48 000 forint lerótt fellebbezési eljárási illeték és 12 000-12 000 forint másodfokú ügyvédi munkadíj) a Pp. 83. § (1) bekezdésére figyelemmel a velük szemben nem az illetékes bíróság előtt pert indító felperes köteles megfizetni. Az I-IX. rendű alperesek fellebbezése eredménytelen volt, a felperes ugyanakkor másodfokú perköltségigényt nem terjesztett elő, ezért arról az ítéltábla nem rendelkezett [Pp. 82. § (3) bekezdés].

Szeged, 2022. április 7.

Dr. Hámori Attila s.k.

a tanács elnöke

Dr. Dobler László s.k.

előadó bíró

Dr. Tolna András s.k.

táblabíró